

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenauer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Ecclesiastes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

uis animæ, virtutis ac sapientiæ cupidæ, subiecerit Ecclesiastes, concludit his verbis: *His, fili mi, amplius In pœceptis
sapientum
modus ser-
uandus.* Est enim modus in rebus. & quemadmo- dum in corporis alimento, sic in animæ pabulo vitan- da est nimia constipatio: & rursus quemadmodum in bonis fortunæ, ita etiam in spiritualibus documen- tis animæque diuitiis modus aliquis definiendus est, quem si transgressus fueris, ad infinitam deuolueris cupiditatem. Rationem utrisque communem assignat Lucilius:

*Nam si, quod satis est homini, id satis esse potisset,
Hoc sat erat: nunc cum hoc non est, qui credimus porro,
Dinitias ullas animum mi explore potisse?*

Lipsius in
Comment.
ad Epist. 3.
Seneca.

Verbo dicam. Cui, quod satis est, satis non est, nihil illi satis est. Videamus igitur ex his omnibus, quæ satis esse, & in quibus nos acquiescere desiderat Ecclesiastes, quem potissimum clavum ac stimulum ad ve- ram sapientiam nobis inculcat, penitusque memoriam nostram velit infixum.

SECTIO QVINTA.

ECCLESIASTES.

VERSUS 13. Finem loquendi pariter omnes au- diamus. Deum time, & mandata eius obserua: hoc est enim omnis homo:

14. ^a & cuncta, quæ fiunt, adducet Deus in iudi- cium ^b pro omni errato, siue bonum, siue ma- lum illud sit.

^a Varie Le-
diones ha-
bent nam
vel quia
^b Hebr. pro
omni oc-
culto,

Nnnnn

ME-